

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.001/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Felperesi képviselő: dr. Tóth Ákos kamarai jogtanácsos

Az alperes: ... Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

A per tárgya: társadalombiztosítási ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: a Miskolci Törvényszék
103.K.701.217/2023/18.számú végzése

A másodfokú bíróság felülvizsgálni kért jogerős határozata: a Fővárosi Ítéltábla
1.Kpkf.750.495/2024/3. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes munkavállalója 2021. július 26-án foglalkozási megbetegedése kapcsán tájékoztatást kért az alperestől az ügyében korábban a Fővárosi Törvényszék által 112.K.705.377/2020/35. számon hozott jogerős ítélettel lefolytatni rendelt új eljárásról. Az alperes a beadványt a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 68. § (2) bekezdésére hivatkozással a 2021. augusztus 3-án kelt átiratával továbbította a Nemzeti Népegészségügyi Központ Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Főosztálya (a továbbiakban: NNK) felé a beküldött dokumentumok megvizsgálása és szakvélemény adása céljából; erről a munkavállalót tájékoztatta. Az NNK 2023. február 28-án arról értesítette az alperest, hogy a munkavállaló foglalkozási megbetegedését D15 kódszámon fogadták el és vették nyilvántartásba. A csatolt szakvélemény szerint a bejelentést 2022. február 14-én az NNK reumatológus szakorvosa tette.

[2] Az alperes a 2023. március 6-án kelt levelében (a továbbiakban: tájékoztató levél) az NNK átiratában foglaltakról a munkavállalót és a felperest mint munkáltatót is tájékoztatta; leveléhez mellékelte az általa 2022. április 12-én kiállított vizsgálati lapot.

[3] A felperes a tájékoztató levelet keresettel támadta, amelyben elsődlegesen annak megsemmisítését, másodlagosan a megsemmisítés mellett az alperes új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérte. Az alperes a védíratában a keresetlevél visszautasítására tett indítványt.

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés d) pontja alapján visszautasította, mely végzést a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[5] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés d) pontja alapján a 103.K.701.217/2023/18. számú végzésével ismételten visszautasította. A teljes közigazgatási iratanyag és a peres felek további nyilatkozatainak beszerzését követően megállapította, hogy a tájékoztató levél a felperes jogi helyzetének megváltoztatására nem irányult – és nem is eredményezte azt –, a felperes vonatkozásában joghatást nem váltott ki. Az alperes csak a foglalkozási betegségek és fokozott expozíciós esetek bejelentéséről és kivizsgálásáról szóló 27/1996. (VIII.28.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) szerinti értesítési kötelezettségének tett eleget, de nem hozott joghatást kiváltó döntést.

A másodfokú bíróság végzése

[6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság keresetlevelet visszautasító végzését helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki a közigazgatási jogvita fogalmából, és helyesen azonosította a közigazgatási cselekmény három konjunktív fogalmi elemét, amelyek vizsgálatával jog- és okszerűen jutott arra a megállapításra, hogy a tájékoztató levél a felperes jogi helyzetének megváltoztatására nem irányult, és azt nem is eredményezte. A felperes azon hivatkozása, hogy vele szemben a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 67. §-a alapján megtérítési eljárás indult, amely eljárásban az egészségbiztosítási igazgatási szerv köti az alperes tájékoztató levelének tartalma, nem tekinthető ilyennek. E körben a másodfokú bíróság a Kúria Kfv.VII.45.209/2022/7. számú ítéletére utalt, azzal, hogy a foglalkoztató a foglalkozási megbetegedés foglalkozási eredetét az egészségbiztosítási igazgatási szerv által

kezdemenyezett megtérítési eljárásban vitathatja, vagyis nincs döntő jelentősége annak, hogy az NNK a megbetegedést foglalkozási megbetegedésként elismerte, nyilvántartásba vette, és e tényről a munkavédelmi hatóság a munkáltatót értesítette. Nem értelmezhető joghatásként az sem, hogy az Mvt. 64/E. § (3) bekezdésének, illetve az NM rendelet 5/D. § (1) bekezdésének megfelelően a munkavédelmi hatóság a bejelentett foglalkozási betegségekkel kapcsolatos vizsgálati lapokat, jegyzőkönyveket a munkáltatók szerint nyilvántartja.

[7] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogkérdésben nem tért el a Kúria Kpkf.VI.40.058/2021/2. és Kpkf.II.39.090/2022/4. számon közzétett határozataitól.

[8] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a per tárgyává tett tájékoztató levél nem tekinthető a Kp. 4. §-a szerinti közigazgatási cselekménynek, így az azzal szembeni jogorvoslat kizártsága nem sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiből fakadó jogorvoslathoz való jogot, sem a Kp. 2. §-a által biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való jogot. Közigazgatási jogvita tárgyát majd a Budapest Főváros Kormányhivatala megtérítési eljárásban hozott érdemi döntése képezheti. A Kp. 40. § (6) bekezdésének elsőfokú bíróság általi megsértése, a pénzbírság kötelező kiszabásának elmulasztása nem volt megállapítható.

[9] A másodfokú bíróság elutasította Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésére irányuló felperesi kérelmet, tekintettel arra, hogy a perben a Tanács 1989. június 12-i, a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 89/391/EGK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 11. cikk (6) bekezdését alkalmazni nem kellett, így annak az uniós bíróság általi értelmezése sem vált szükségessé.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés elsőfokú végzésre kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ac) és ad) alpontjait, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg.

[11] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadhatósági ok indokolása körében előadta, hogy a jogerős végzés azon megállapítása, hogy az NM rendelet alapján lefolytatott hatósági eljárással összefüggésben nincs helye közigazgatási pernek, bírói jogorvoslatnak, sérti az Alaptörvény XXIV. cikkében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben deklarált jogait, a felülvizsgálati eljárás tisztázhatná, hogy a felperes tisztességes hatósági eljáráshoz való jogának, jogorvoslathoz való jogának sérelme a bíróság téves jogi következtetése-e, vagy az esetlegesen az NM rendelet alaptörvény-ellenessége folytán valósulhatott meg. Kérte ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését.

[12] A felperes érvelése szerint sérült az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való joga azáltal is, hogy nem vonták be az NM rendelet szerinti „megelőző” eljárásba, és annak megindításáról az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) és (4) bekezdését sértve nem is értesítették.

[13] A felperes hivatkozott a Kúria Kfv.37.023/2023/34. számú határozatában megjelenő jogértelmezésre is, amely visszautalt a 3311/2018. (X.16.) AB határozatra, amely

szerint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje, és az igazgatási szervek a döntéseiket indokolják. A határozat indokolása utalt a 6/1998. (III.11.) AB határozatra is, amely úgy foglalta össze a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. Az eljárás megindításáról való értesítés a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog garanciája, az eljárás megindulásáról való értesítés joga, valamint a bizonyítékok megismerésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik. A Kúria Kfv.35.015/2021/4. számú határozatának elvi tartalma szerint a tisztességes eljáráshoz való jog alapján egyes eljárási garanciák, így a hivatalból való eljárás megindítása esetén az ügyfél értesítése és a jogszabálynak megfelelő bizonyítás lefolytatása olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése, vagy be nem tartása az ügy kimenetelétől függetlenül is mindenképpen kihat az ügy érdemére, tekintve, hogy a sérelem nagysága eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét. Hivatkozott továbbá a Kúria Kfv.38.186/2021/10. számú, valamint Kfv.38.192/2021/9. számú határozatában foglaltakra is. Hangsúlyozta, hogy a felperes számára a jogsérelmet nemcsak a nyilvántartásban rögzített valótlan adatok jelentik, hanem az is, hogy az NM rendelet szerinti eljárásban nem vehetett részt, arról nem értesítették, abba nem vonták be.

[14] A felperes olyan határozatként, amelytől a jogerős végzés eltér, megjelölte meg a Kúria 1/2009. számú közigazgatási jogegységi határozatát, a Kpkf.VI.40.058/2021/2. számú döntés [13] bekezdését, valamint a Kpkf.II.39.090/2022/4. számú döntés [54] bekezdését.

[15] A felperes a felülvizsgálati eljárás felfüggesztése mellett kérte az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését, hivatkozva a C-148/78. számú, a C-106/77. számú, valamint a C-19/12. számú ügyekben hozott ítéletekre az általa pontosan (felülvizsgálati kérelem 9. oldal 8. pontban) meghatározott kérdésekkel összefüggésben.

[16] A felperes felülvizsgálati kérelmében azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett.

[17] A felülvizsgálati kérelem benyújtását követően az Alkotmánybírósághoz címzett alkotmányjogi panaszt nyújtott be.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[21] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[22] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés ugyanis azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálása során is elláthasson jogegységi funkciót (Kfv.III.45.222/2022/2.).

[23] A Kp. 117. § (4) bekezdésének azon szabálya, mely szerint a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okát indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – nem kell, nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott okból miért tartja szükségesnek a felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálását, mivel csak így kerülhet a Kúria abba a helyzetbe, hogy a fél szempontjait értékelhesse a kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.VII.38.147/2021/2., Kfv.VII.45.225/2022/2., Kfv.IV.38.224/2021/2., Kfv.V.37.035/2022/2.).

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján ezért a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, ebben a Kúria még nem foglalt állást, e vonatkozásban a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2, Kfv.V.35.525/2019/2, Kfv.I.35.484/2019/2.).

[25] A Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége [Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont, ab) alpont] okán kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadáshoz ebben az esetben az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a

Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ezen pontra hivatkozással a felülvizsgálat különösen abban az esetben engedélyezhető, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, valamint, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2., Kfv.I.35.194/2021/2.).

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont szerinti, az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatti esetben csak akkor indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása, ha a jogerős határozattal összefüggésben sem a relevancia hiánya, sem az acte éclairé-, sem az acte clair doktrína érvényesülése nem mutatható ki. További követelmény, hogy erre irányuló kérelem esetén a kérelem előterjesztőjének meg kell jelölnie az értelmezendő közösségi normát, mivel az EUB által értelmezendő uniós szabály tételes megjelölése nélkül nem lehet az EUB-hez fordulni. Amennyiben a felülvizsgálati kérelem befogadását nem a normák közötti összhang sérelmére, hanem az EUB gyakorlatával ellentétes jogerős bírósági határozatra hivatkozva kéri, úgy az nem az előzetes döntéshozatali eljárás szükségességét veti fel, hanem a joggyakorlat egyéb szempontú elemzését igényli.

[27] A Kúria gyakorlata egységes abban, hogy az ad) alpontra történő hivatkozás esetén a befogadási okot indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében (Kfv.VII.37.077/2024/2.). A befogadhatóság indokolásának el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól. Nem a Kúria feladata a kérelmező helyett kiválasztani a felülvizsgálati kérelemből azt, hogy mi minősülhet befogadhatósági indoknak (Kfv.VII.37.687/2023/4.). A Kúria csak annak keretei között mozoghat, hogy sérültek-e a kérelem előterjesztőjének alapvető eljárási jogai, illetve a kérelem alapján észlelhető-e az ügy érdemére kiható egyéb eljárásjogi jogszabálysértés.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében indokolási kötelezettség terheli. A kérelmezőnek egyfelől meg kell jelölnie a hivatkozott kúriai határozat (referencia határozat) azon részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. Másfelől be kell mutatnia a támadott döntés és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszabálysértést és a jogkérdésben való eltérés mibenlétét is. Ennek keretén belül a kérelmezőnek párhuzamot kell vonnia a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva, továbbá be kell mutatnia, hogy a referencia határozatban milyen elvi megállapítás került rögzítésre, ugyanezen jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el az ügyben eljáró bíróság és miben látja a két határozat közötti eltérést [Kfv.III.45.072/2023/2.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.I.35.042/2023/3.; Kfv.V.35.045/2023/2.; Kfv.V.35.055/2024/2.].

[29] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának valamennyi alpontját, és b) pontját is megjelölte, indokolást – a befogadhatóság körében – kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdés ad) alpontja és b) pontja szerinti befogadási okokhoz fűzött; a Kp. 118. § (1) bekezdés ac) alpontjának indokolását a felülvizsgálati kérelem érdemi indokolási része tartalmazta. Amint azt a Kúria a 2/2024. (XII. 3.) KK véleményében kiemelte, a Kp. által biztosított azon lehetőség, amely szerint a befogadhatósági okot indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani nem kell, nem jelenti azt – összhangban a felek ezirányú kötelezettségét alapelvei szinten tartalmazó Kp. 3. § (3) bekezdésével –, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia.

[30] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés aa) - ab) alpontjai körében megállapította, hogy sem a joggyakorlat egységének, illetve továbbfejlesztésének biztosítása, sem a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége nem indokolja a Kúria eljárását. A joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak a Kúria elvi tartalmú, BHGY-ben

közzétett iránymutatásának hiánya mellett további, konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben legyenek olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.III.37.072/2025/2.), azonban a felperes felülvizsgálati kérelme nem jelölt meg olyan eltérő bírói döntéseket, amelyek arra mutatnak, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne és ilyenről a Kúriának sincs tudomása. A joggyakorlat továbbfejlesztése sem indokolt, mivel nincs olyan változás, amely a kialakult joggyakorlat újragondolását kívánná meg. Sem a felülvizsgálati kérelem, sem a jogerős ítélet nem vetett fel olyan elvi jogkérdést, amely a közigazgatási jogvita tárgyát képező közigazgatási cselekmény fogalmának értékelése körében kialakult joggyakorlat továbbfejlesztését indokolná. A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan tényt, körülményt sem, amely valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét, és ilyen típusú ügy sorozatos előfordulásáról a Kúriának sincs hivatalos tudomása. Az adott ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét sem befolyásolja. Az, hogy a felperes a jogerős végzésben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából szintén nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná (Kfv.VII.45.058/2023/2.; Kfv.IV.37.823/2024/2.). Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadásának a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja alapján nem volt helye.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés ac) alpontja vonatkozásában a felperes által a felülvizsgálati kérelem érdemi indokai között felhozott kérdések tekintetében a Kúria arra mutat rá, hogy a felperes az Irányelv 11. cikk (6) bekezdésének – és az NM rendelet 5. § (2) bekezdésének – sérelmét állítva látta szükségesnek az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárását, amely kérdések az ügy érdemére tartoznak. A felülvizsgálati kérelem azonban nem az ügy érdemében hozott döntéssel, hanem éppen az érdemben való vizsgálódást kizáró, a munkáltató által előterjesztett keresetlevelet visszautasító jogerős végzéssel szemben került előterjesztésre, ezért nem az Irányelv 11. cikk (6) bekezdésében megfogalmazott kérdés merül fel, hanem az, hogy a munkavédelmi hatóság által kiadott tájékoztató levél tekinthető-e olyan közigazgatási tevékenységnek, amellyel szemben közigazgatási jogvitának van helye. Ez utóbbi témakört a felperes által az Európai Unió Bírósága felé feltenni javasolt kérdések még áttételesen sem érintik. Erre figyelemmel az ac) alpont okán sem lehetett a felülvizsgálati kérelmet befogadni.

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdés ad) alpontját érintően a felperes az Alaptörvény XXIV. cikkének és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének – mint alapvető eljárási jogainak – valószínűsíthető sérelmére hivatkozott. Azonban ezen hivatkozások közül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot a bíróság keresetlevelet visszautasító végzése értelemszerűen nem sérthette, míg a bírósághoz fordulás jogának és a jogorvoslathoz való jognak a sérelme vonatkozásában a felperes által a befogadás körében előadottak nem tárták fel kellő alaposággal, hogy miért lenne indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása. A felülvizsgálati kérelem ezzel összefüggésben csupán utalást tartalmazott ezen alapjogi sérelmekre – és kérte azok kapcsán az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését is –, azonban e hivatkozásokhoz konkrét eljárási cselekményeket nem társított, azok pedig önmagukban nem voltak elegendőek a felülvizsgálati kérelem ad) alpont szerinti befogadásához. Nem a Kúria feladata annak kiválogatása, hogy az érdemi felülvizsgálati kérelmek indokai közül esetlegesen mely hivatkozások köthetőek a befogadási kérelemhez. A két indokolásnak – a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően – karakteresen el kell különülnie egymástól.

[33] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja körében a felperes a Kúria 1/2009. számú közigazgatási jogegységi határozatát, a Kfv.37.023/2023/34. számú határozat több bekezdését, valamint a Kpkf.VI.40.058/2021/2. számú és a Kpkf.II.39.090/2022/4. számú döntések egy-egy bekezdését jelölte meg olyan határozatként, amelyektől a jogerős végzés jogkérdésben eltért. Az 1/2009. számú közigazgatási jogegységi határozat nem a jelen hatósági és bírósági eljárásban alkalmazott eljárási kódexre (Kp.), hanem a korábban hatályos eljárási szabályokra (rPp.) vonatkozott, ezért annak ellenére, hogy az a jelenlegi szabályozás előzményének tekinthető, az annak való megfelelés nem bír relevanciával. Ezen felül a fenti jogegységi határozat a meghozatalának időpontját tekintve sem fogadható el precedensképes határozatként. A Kpkf.VI.40.058/2021/2. számú döntés és a Kpkf.II.39.090/2022/4. számú döntés vonatkozásában a felperes elmulasztotta bemutatni a jogerős ítélet és a közzétett kúriai döntések közötti ügyszabadságot, a jogkérdés szempontjából releváns tényeket, alkalmazandó jogszabályokat. A Kúria Kfv.37.023/2023/34. számú határozata tekintetében a felperes a befogadás körében csak általánosságban jelölte meg azokat a bekezdéseket, amelyektől álláspontja szerint a jogerős végzés eltér, de nem fejtette ki a Kp. 117. § (4) bekezdésében előírt részletességgel, hogy az ügyszabadság a két döntés között miben áll fenn, és miért értelmezhető a jogerős végzés ettől eltérő döntésnek.

[34] A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[35] *Nincs helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, amennyiben a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott befogadási okok egyike sem áll fenn.*

Záró rész

[36] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdése, Kp. 116. § d) pontja].

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2025. január 29.

Dr. Farkas Katalin s.k. tanácselnök, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kúria
III.Kfv.45.001/2025/2
tisztviselő

9